

بررسی تأثیر ارقام مختلف برنج بر فراسنجه‌های جدول زندگی و رشد جمعیت زنبور *Trichogramma brassicae*, پارازیتوئید تخم ساقه‌خوار برنج

حسین رنجبر اقدم^{*} و راحله محمودیان^۱

۱. استادیار بخش تحقیقات کنترل بیولوژیک مؤسسه تحقیقات گیاه‌پزشکی کشور ۲. دانش آموخته کارشناسی

ارشد، گروه حشره‌شناسی کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

(تاریخ دریافت: ۹۱/۸/۹ - تاریخ تصویب: ۹۳/۶/۱۷)

چکیده

در این تحقیق تأثیر ارقام مختلف برنج به عنوان حلقة اول زنجیره غذایی بر فراسنجه‌های جدول زندگی و رشد جمعیت زنبور پارازیتوئید *Trichogramma brassicae* به عنوان حلقة سوم زنجیره غذایی، بررسی شد. در این راستا، چهار رقم برنج رایج در استان مازندران شامل دو رقم زودرس طارم محلی و طارم هاشمی و دو رقم دیررس فجر و ندا به عنوان میزبان‌های کرم ساقه‌خوار برنج انتخاب شدند. ساقه‌خوار برنج روی هر یک از ارقام ذکر شده دو نسل پرورش داده شد. تخم‌های نسل دوم آفت داخل لوله‌های آزمایش برای پارازیتیسم در معرض زنبور قرار داده شدند. براساس اطلاعات ثبت شده، مهم‌ترین فراسنجه‌های جدول زندگی زنبور پارازیتوئید مورد بررسی شامل نرخ بقا (I_x)، بارآوری ویژه سنی (m_x)، احتمال بقا (p_x)، احتمال مرگ (d_x)، اختلاف بین نسبت بقا در دو سن متواتی (d_x) و امید به زندگی (e_x) و فراسنجه‌های رشد جمعیت شامل نرخ خالص تولیدمثل (R_0)، نرخ ذاتی افزایش جمعیت (r_m)، نرخ متناهی افزایش جمعیت (λ)، متوسط مدت زمان یک نسل (T) و مدت زمان لازم برای دو برابر شدن جمعیت (DT) برآورد شد. براساس نتایج بدست آمده مشخص شد، کلیه فراسنجه‌های جدول زندگی و رشد جمعیت زنبور پارازیتوئید در حلقة سوم غذایی در اثر تغییر رقم برنج در حلقة اول غذایی تغییر کرد و تفاوت معنادار آماری داشت. بررسی برآوردهای انجام گرفته برای مقادیر فراسنجه‌های یادشده نشان داد فراسنجه‌های جدول زندگی و رشد جمعیت زنبور *T. brassicae* روی ساقه‌خوارانی که از ارقام دیررس تقدیم کرده بودند، نسبت به ارقام زودرس در وضعیت مطلوب‌تری بودند. بیشترین مقدار امید به زندگی در اولین روز ظهور زنبور بالغ مربوط به رقم دیررس ندا با مقدار عددی $3/14$ و کمترین مقدار در همان سن مربوط به رقم زودرس طارم محلی $2/69$ بود. به همین ترتیب بیشترین مقدار نرخ ذاتی رشد جمعیت نیز $4/52$ عدد نتاج ماده / ماده / روز بود. این مقدار مربوط به زنبورهایی بود که تخم‌های ساقه‌خواران مورد استفاده برای پارازیتیسم آنها، دوره رشد و نمو خود را در نسل قبل روی رقم دیررس فجر سپری کرده بودند. کمترین مقدار فراسنجه یادشده در رقم زودرس فجر با مقدار عددی $4/42$ عدد نتاج ماده / ماده / روز بود. بر این اساس مشخص شد تغییر ارقام گیاهی در حلقة اول غذایی می‌تواند فراسنجه‌های مهم زیستی و جمعیتی موجودات زنده حلقة سوم غذایی را به طور مشخص متأثر سازد.

واژه‌های کلیدی: پارازیتوئید تخم، جمعیت، دموگرافی، کنترل بیولوژیک، *Trichogramma*

مقدمه
Okhovvat & Vakili, 1997)

برنج کاری جهان کرم ساقه‌خوار برنج *Chilo suppressalis* Walker مهم‌ترین مراکز تولید آن در قاره آسیا قرار دارد

گیاه برنج *Oryza sativa* L. از غلات مهم جهان است و مهم‌ترین مراکز تولید آن در قاره آسیا قرار دارد

شش تا هفت روز است (Karimian, 1999). زنبورهای تریکوگراما در محدوده دمایی ۱۰ تا ۳۵ درجه سلسیوس فعال‌اند (Schmidt, 1994). پژوهشگران تأثیر عوامل محیطی و میزبان‌های مختلف را بر شاخص‌های مهم جدول زندگی و رشد جمعیت گونه‌های مختلفی از زنبورهای تریکوگراما بررسی کردند. برای مثال Haile & Hassan (1999) فراسنجه‌های جدول زندگی زنبورهای *Trichogramma sp. nr. mwanzai* schulten پارازیتوبیتید (Knutson, 1998) اولین بار در سال ۱۸۹۵ تفکر پژوهش انبوی زنبورهای تریکوگراما برای کنترل بال‌پولکداران آافت در نشست حشره‌شناسی Knutson, (1998) به کارگیری زنبورهای جنس *Trichogramma* در کنترل بیولوژیک آفات در سال ۱۹۲۶ پس از ابداع *Sitotroga cerealella* روش تولید انبوی بید غلات (Smith, Olivier) توسط Flander (1996). این زنبور اولین بار در سال ۱۹۷۰ در چین به تولید انبوی رسید و تا کنون حدود بیست گونه زنبور تریکوگراما برای کنترل آفات زراعی و باع‌ها به طور انبوی تولید شده است (Li, 1994). تخم‌های یازده راسته از حشرات مورد حمله گونه‌های مختلف زنبورهای خانواده قرار می‌گیرند و بال پولکداران *Trichogrammatidae* میزبان ترجیحی آنها هستند (Sorokina, 1999).

گونه‌های مختلف تریکوگراما برای کنترل بیولوژیک آفات روی ۳۳ محصول و برای کنترل ۵۲ جنس از بال پولکداران استفاده می‌شوند (Hassan, 1990). زنبورهای خانواده یادشده مهم‌ترین عامل کنترل بیولوژیک کنترل کرم ساقه‌خوار برنج هستند که به دلیل انهدام مرحله تخم آفت قبل از ایجاد خسارت، اهمیت زیادی دارند (Shodjaei et al., 1998). هر زنبور ماده تریکوگراما در شرایط آزمایشگاهی ۱۹۰ - ۱۰ تخم می‌گذارد. این زنبورها قادرند دمای ۲۳ درجه سلسیوس در تمام طول سال فعال‌اند (Shodjaei et al., 1998). زنبورهای جنس تریکوگراما نسل‌های متعددی دارند و بعضی گونه‌ها قادرند تا ۲۳ نسل در سال ایجاد کنند (Karimian, 1999). دوره رشدی این زنبور از مرحله تخم تا خروج حشره بالغ بسته به دمای محیط متفاوت است و با افزایش دما کاهش می‌یابد، به طوری که دوره رشدی بیشتر گونه‌های تریکوگراما در دمای ۲۵ درجه سلسیوس، ده روز و در دمای ۳۰ درجه سلسیوس،

به منظور مدیریت انبوی کرم ساقه‌خوار برنج، در بین روش‌های مختلف کنترل به روش کنترل بیولوژیک با استفاده از زنبورهای پارازیتوبیتید تخم خانواده Trichogrammatidae زنبورهای پارازیتوبیتید خانواده Chalcidoidea هستند. این خانواده دارای ۸۰ جنس و ۶۲۰ گونه است (Knutson, 1998). اولین بار در سال ۱۸۹۵ تفکر پژوهش انبوی زنبورهای تریکوگراما برای کنترل بال‌پولکداران آفت در نشست حشره‌شناسی Knutson, (1998) به کارگیری زنبورهای جنس *Trichogramma* در کنترل بیولوژیک آفات در سال ۱۹۲۶ پس از ابداع *Sitotroga cerealella* روش تولید انبوی بید غلات (Smith, Olivier) توسط Flander (1996). این زنبور اولین بار در سال ۱۹۷۰ در چین به تولید انبوی رسید و تا کنون حدود بیست گونه زنبور تریکوگراما برای کنترل آفات زراعی و باع‌ها به طور انبوی تولید شده است (Li, 1994). تخم‌های یازده راسته از حشرات مورد حمله گونه‌های مختلف زنبورهای خانواده قرار می‌گیرند و بال پولکداران *Trichogrammatidae* میزبان ترجیحی آنها هستند (Sorokina, 1999).

گونه‌های مختلف تریکوگراما برای کنترل بیولوژیک آفات روی ۳۳ محصول و برای کنترل ۵۲ جنس از بال پولکداران استفاده می‌شوند (Hassan, 1990). زنبورهای خانواده یادشده مهم‌ترین عامل کنترل بیولوژیک کنترل کرم ساقه‌خوار برنج هستند که به دلیل انهدام مرحله تخم آفت قبل از ایجاد خسارت، اهمیت زیادی دارند (Shodjaei et al., 1998). هر زنبور ماده تریکوگراما در شرایط آزمایشگاهی ۱۹۰ - ۱۰ تخم می‌گذارد. این زنبورها قادرند دمای ۲۳ درجه سلسیوس در تمام طول سال فعال‌اند (Shodjaei et al., 1998). زنبورهای جنس تریکوگراما نسل‌های متعددی دارند و بعضی گونه‌ها قادرند تا ۲۳ نسل در سال ایجاد کنند (Karimian, 1999). دوره رشدی این زنبور از مرحله تخم تا خروج حشره بالغ بسته به دمای محیط متفاوت است و با افزایش دما کاهش می‌یابد، به طوری که دوره رشدی بیشتر گونه‌های تریکوگراما در دمای ۲۵ درجه سلسیوس، ده روز و در دمای ۳۰ درجه سلسیوس،

ندا) از مؤسسه تحقیقات برنج آمل به مقدار ۱۰ کیلوگرم از هر رقم تهیه شد. سپس نشاهايی از رقم‌های يادشده طبق عرف محل برای کاشت در گلدان آماده شد. پنجاه گلدان پلاستیکی برای هر رقم در نظر گرفته شد و داخل آنها با گل شالیزارهایی که توسط کشاورزان برای نشای برنج آماده شده بود، پر شد. سپس با دقت و بهطوری که ریشه‌ها آسیب نبینند، نشاهايی بلند و آماده کاشت از خزانه جدا و به روش مرسوم منطقه بهصورت سه خال در وسط گلدان‌ها کاشته شدند. برچسب مشخصات شامل نام رقم و تاریخ نشا روی هر یک از گلدان‌ها نصب شد. گلدان‌ها بهصورت مکرر بازدید شدند و بعد از استقرار نشاها، آبیاری آنها طبق عرف انجام گرفت. شرایط محیطی شامل دما، نور و رطوبت نسبی مطابق با شرایط محیطی در طول دوره رشد و نمو برنج در استان مازندران بود. بهمنظور پرورش ساقه‌خوار برنج با استفاده از بوته‌های برنج کاشته شده، گلدان‌هاي هر رقم با پارچه توپی بهطور مجزا محصور شدند و حدود ۱۰۰ شب پره نر و ماده داخل هر یک از آنها رها شد. پس از تخمریزی شب پره‌های روی نشاها، تخم‌ها ضمن سپری کردن دوره جنبینی، تفریخ شدند و لاروهای حاصل، روی ارقام برنج کاشته شده تغذیه کردند. دوره شفیرگی این لاروها نیز روی همان ارقام سپری شد. شب پره‌های حاصل روی هر یک از ارقام مورد بررسی بهتدريج ظاهر شدند و شروع به تخمریزی کردند. تخم‌های حاصل از اين شب پره‌ها، برای انجام آزمایش‌های مورد نظر در اين بررسی استفاده شدند.

تشکيل کلنی آزمایشگاهی زنبور تریکوگراما نمونه‌های اصلی زنبور تریکوگرامای مورد نیاز در این بررسی از مزارع برنج استان مازندران جمع‌آوری شدند. جمع‌آوری نمونه‌ها از حاشیه مزارع برنج به دو روش استفاده از تله‌های تخم حاوی بید غلات *S. cerealella* و همچنین جمع‌آوری مستقیم تخم‌های شیری و سیاه‌رنگ کرم سبز برگ‌خوار برنج *Naranga aescens* همراه با تکه‌ای از برگ برنج حاوی تخم‌های *L.* پارازیته شده توسط زنبور تریکوگراما انجام گرفت. تخم‌های پارازیته برای تکثیر و پرورش در لوله‌های آزمایش شیشه‌ای به ابعاد 16×100 میلی‌متر قرار داده

باشند، تولیدکنندگان موجود در حلقة اول زنجیره غذایی یعنی ارقام و واریته‌های مختلف گیاهان هستند که بهواسطه تأثیری که بر ویژگی‌های زیستی و جمعیتی موجودات زنده موجود در حلقة‌های بعدی زنجیره غذایی دارند، تمام شبکه غذایی را تحت تأثیر قرار خواهند داد. در این پژوهش، تأثیر حلقة اول زنجیره غذایی (تولیدکنندگان) یعنی ارقام رایج برنج مورد کاشت در شالیزارهای استان مازندران بر مهم‌ترین فراسنجه‌های زیستی و جمعیتی حلقة سوم زنجیره غذایی، یعنی زنبور پارازیت‌وئید تخم ساقه‌خواران برنج بررسی شد. براساس نتایج بهدست‌آمده از این پژوهش می‌توان برنامه کنترل بیولوژیک ساقه‌خواران برنج را با استفاده از زنبورهای پارازیت‌وئید تریکوگراما در مزارعی توسعه داد که ارقام مطلوب‌تری از نظر تأثیر روی ویژگی‌های جمعیتی زنبور دارند.

مواد و روش‌ها

تشکيل کلنی آزمایشگاهی ساقه‌خوار برنج در این پژوهش برای انجام آزمایش‌ها از تخم‌های کرم ساقه‌خوار برنج استفاده شد. از طرف دیگر چون جمعیت ساقه‌خواران مورد استفاده باید در نسل قبل روی ارقام برنج مورد نظر تغذیه کرده و پرورش می‌یافتدند، بر این اساس، بهمنظور جمع‌آوری نمونه‌های آفت در اسفند بهدفعات به مزارع برنج مراجعه و از علف‌های هرز حاشیه مزارع و همچنین از داخل ساقه‌های باقی‌مانده برنج از سال قبل نمونه‌برداری شد. جمعیت زمستان‌گذران آفت که بهصورت لارو کامل است، در اوخر اسفند تا اواسط فروردین بهدلیل گرم شدن هوا و افزایش تدریجی طول روز به شفیره تبدیل می‌شوند. در این مرحله، تعداد زیادی شفیره از مزارع جمع‌آوری و به آزمایشگاه منتقل شده و تا زمان ظهور شب‌پره‌ها نگهداری شدند. همچنین همزمان با ظهور شب‌پره‌های ساقه‌خوار برنج در مزارع با نصب تله‌های نوری ضمن جلب شب‌پره‌های بالغ اقدام به جمع‌آوری آنها بهصورت زنده شد.

کشت برنج و پرورش ساقه‌خوار برنج بذر (شلتوك) چهار رقم برنج شامل دو رقم زودرس (طارم محلی و طارم هاشمی) و دو رقم دیررس (فجر و

۱. نرخ بقا (l_x): $l_x = \frac{N_x}{N_0}$ که در آن l_x : نسبت افراد زنده‌مانده تا سن x ؛ N_x : تعداد افراد زنده‌مانده در هر سن، N_0 : تعداد کل افراد ماده در شروع آزمایش است؛
۲. بارآوری ویژه سنی (m_x): این فراستجه که در مورد بیشتر حشرات از آن با عنوان باروری ویژه سنی یاد می‌شود، بهدلیل اینکه در این پژوهش مرحله جنینی زنبور پارازیتوبیتی در داخل تخم میزبان سپری می‌شد و بارور بودن تخمهای زنبور در این مرحله قابل بررسی و تأیید نبود، پس از خروج زنبورهای بالغ از داخل تخمهای میزبان، در واقع بارآوری تخمهای زنبور به جای باروری تخمهای گذاشته شده، ثبت شد. بارآوری ویژه سنی با محاسبه میانگین تعداد زنبورهای ماده حاصل از تخمهای پارازیتوبیتی به ازای هر زنبور ماده پارازیتوبیتی در هر سن (روز)، روی هر یک از ارقام مورد بررسی، به دست آمد؛
۳. احتمال بقا بین دو سن متولی (P_x): $P_x = l_{x+1} / l_x$ که در آن؛ P_x : نسبت افراد زنده‌مانده تا سن x است که در فاصله سنی x تا $x+1$ نیز زنده می‌مانند؛
۴. احتمال مرگ بین دو سن متولی (q_x): $q_x = 1 - p_x$ که در آن؛ q_x : نسبت افراد زنده‌مانده تا سن x که در فاصله سنی x تا $x+1$ نیز می‌میرند (مرگ و میر ویژه سنی) است؛
۵. اختلاف نسبت بقا بین دو سن متولی (d_x): $d_x = l_x - l_{x+1}$ که در آن؛ d_x : نسبتی از افراد اولیه که در فاصله سنی x تا $x+1$ می‌میرند، است. این فراستجه نشان‌دهنده توزیع فراوانی مرگ و میر افراد اولیه است؛
۶. بقای میاندوره (L_x): $L_x = (l_x + l_{x+1})/2$ که در آن؛ L_x = نسبت سرانه مدت زنده ماندن در فاصله سنی x تا $x+1$ است؛
۷. T_x : تعداد روزهایی که بعد از سن x زنده می‌مانند؛ $T_x = \sum_{x=y}^{\omega} L_y$
۸. امید زندگی (e_x): امید به زندگی در سن x (متوسط روزهای باقی‌مانده که فرد زنده بماند یا به سن x برسد): $e_x = T_x / l_x$

شدن. برای تشخیص گونه از ژنیتالیا و شاخک تعدادی از زنبورهای نر خارج شده پرپاراسیون تهیه شد و تکثیر اولیه جمعیت گونه زنبور مورد نظر، توسط تخم تازه میزبان آزمایشگاهی (بید غلات) انجام گرفت. تفکیک جنسیت زنبورها با استفاده از تفاوت شاخک افراد نر و ماده از نظر ریخت‌شناسی صورت پذیرفت. پرورش و بررسی‌های آزمایشگاهی روی زنبور تریکوگراما در اتفاق رشدی با دمای 27 ± 1 درجه سلسیوس، رطوبت نسبی 60 ± 1 درصد و دوره نوری 16 ساعت روشناختی و 8 ساعت تاریکی انجام گرفت.

پرورش زنبور پارازیتوبیتی *T. brassicae* روی تخمهای ساقه‌خوار برنج
 زنبورهای ماده با عمر حداقل 24 ساعت از کلنی زنبورهای تکثیرشده، انتخاب و هر یک در لوله‌های آزمایش مجزا قرار داده شدند. سپس دسته‌های تخم تازه ساقه‌خوار برنج که از نشانها جمع‌آوری شده بود، در لوله‌های آزمایش حاوی زنبورها قرار داده شد. پس از 24 ساعت تخمهای خارج و به لوله آزمایش دیگری منتقل شدند. تعداد تخمهای به‌نحوی انتخاب شد که از تخمهای پارازیتی ساقه‌خواران هر یک از ارقام مورد بررسی، حداقل 100 عدد زنبور ماده پارازیتوبیتی به دست آید. روزانه 100 تخم ساقه‌خوار برنج در اختیار هر زنبور ماده برای پارازیتیسم قرار داده شد و تخمهای روز قبل با ثبت تاریخ، کد زنبور و رقم برنج مربوطه داخل لوله‌های آزمایش جداگانه تا زمان ظهور زنبورهای پارازیتوبیتی نگهداری شد. این عمل تا زمانی که آخرین فرد ماده مورد بررسی زنده بود، ادامه داشت. تعداد تخمهای پارازیتوبیتی و تعداد زنبورهای خارج شده از تخمهای نتاج نر و ماده برای هر فرد ماده به طور مجزا تا آخرین روز زندگی ثبت شد. برای برآورد مقادیر فراستجه‌هایی جدول زندگی و رشد جمعیت، جدول ویژه باروری سنی براساس روش (Carey, 1993) تشکیل شد. این جدول دارای ستون‌های اصلی سن ($Age=x$)، نرخ بقا (l_x) و باروری ویژه سنی (m_x) است.

فراستجه‌های جدول زندگی
 فراستجه‌های زیر در تهیه جدول زندگی سنی زنبور پارازیتوبیتی با استفاده از روابط مربوطه برآورد شدند:

نسبت بقا بین دو سن متولی، بقای میان دوره، T_x و امید به زندگی در هر سن زنبور پارازیتوئید، *T. brassicae* استفاده از روابط مندرج در قسمت مواد و روش پژوهش محاسبه شدند. براساس نتایج به دست آمده، نرخ بقا l_x در زمان ظهور حشرات بالغ در چهار رقم طارم محلی، طارم هاشمی، فجر و ندا به ترتیب در ۳ رقم اول ۹۵/۶۶، ۹۵/۲۴، ۹۵/۸۲ درصد و در رقم ندا در بیشترین مقدار خود یعنی ۹۶/۷۰ درصد بود (شکل ۱). بررسی روند نرخ بقا زنبورهای پرورش یافته بالغ روی ارقام برنج بررسی شده نشان داد که تا روز پنجم بعد از ظهور افراد بالغ نیز در رقم ندا بیشترین مقدار نرخ بقا نسبت به سایر ارقام مشاهده شد. بررسی روند تغییرات بارآوری ویژه سنی (m_x) در طول عمر زنبورهای ماده بالغ *T. brassicae* پرورش یافته روی تخم‌های ساقه‌خواران برنج پرورش یافته روی ارقام مختلف برنج نشان داد که بارآوری ویژه سنی زنبور یادشده متأثر از نوع رقم مورد تغذیه ساقه‌خوار بوده است. بهنحوی که بیشترین مقدار بارآوری ویژه سنی در طول عمر زنبورهای بالغ در اغلب موارد روی ارقام دیررس فجر و ندا بوده است (شکل ۱). بهنحوی که در روز اول تخم‌ریزی بیشترین مقدار بارآوری ویژه سنی در رقم دیررس فجر، ۱۷/۴۲ نتاج ماده به ازای هر ماده و کمترین مقدار آن در رقم زودرس طارم هاشمی، فجر و ندا به ترتیب آن در ۱۶/۷۰ نتاج ماده به ازای هر ماده بود. همین روند در پایان دوره تخم‌ریزی ادامه داشت و در نهایت در آخرین روز تخم‌ریزی در کوهورت، باز بیشترین مقدار در رقم دیررس ندا، ۱۱/۶۷ نتاج ماده به ازای هر ماده ثبت شد. براساس مقادیر بارآوری ویژه سنی، مقدار نرخ ناخالص تولیدمثل (GRR) نیز محاسبه شد. مقادیر این فراسنجه نیز در ارقام طارم محلی، طارم هاشمی، فجر و ندا به ترتیب ۵۰/۲۶، ۵۰/۴۷، ۵۰/۱۱ و ۵۵/۱۱ نتاج ماده به ازای هر ماده بود که باز بیانگر بالا بودن بارآوری زنبور پارازیتوئید در ارقام دیررس فجر و ندا نسبت به ارقام زودرس بود. از نظر آماری نیز در سطح احتمال ۵ درصد تفاوت معنادار بین مقدار نرخ ناخالص تولیدمثل در ارقام زودرس و دیررس مشاهده شد. ولی در بین خود ارقام زودرس (طارم هاشمی و طارم محلی) و ارقام دیررس (ندا و فجر) اختلاف معنادار آماری مشاهده نشد.

فراسنجه‌های رشد جمعیت

اجزای اصلی مورد نیاز برای محاسبه فراسنجه‌های رشد جمعیت، سن فرد ماده (x)، نرخ بقا فرد ماده در سن x (l_x) و میانگین تعداد نتاج ماده حاصل از تولیدمثل هر فرد ماده در سن x (m_x) هستند. براساس ثبت داده‌های یادشده، فراسنجه‌های زیر به عنوان فراسنجه‌های اصلی رشد جمعیت زنبور *T. brassicae* روی تخم‌های ساقه‌خواران برنج پرورش داده شده با تغذیه از چهار رقم برنج (Carey, 1993) مورد بررسی در قالب روابط مربوطه برآورده شدند:

۱. نرخ خالص تولیدمثل (Net Reproductive Rate)

$$R_0 = \sum_{x=\alpha}^{\beta} l_x m_x := R_0$$

۲. نرخ ذاتی افزایش جمعیت (Intrinsic Rate of Increase)

$$r = \sum_{x=0}^{\omega} e^{-r_m x} l_x m_x : \text{Increase} = r_m$$

۳. نرخ متناهی افزایش جمعیت (Finite Rate of Increase)

$$\lambda = \text{Increase}$$

۴. متوسط مدت زمان یک نسل (Mean Generation Time)

$$T = \frac{\ln(R_0)}{r} : \text{Generation Time} = T$$

۵. مدت زمان لازم برای دو برابر شدن جمعیت (Doubling Time)

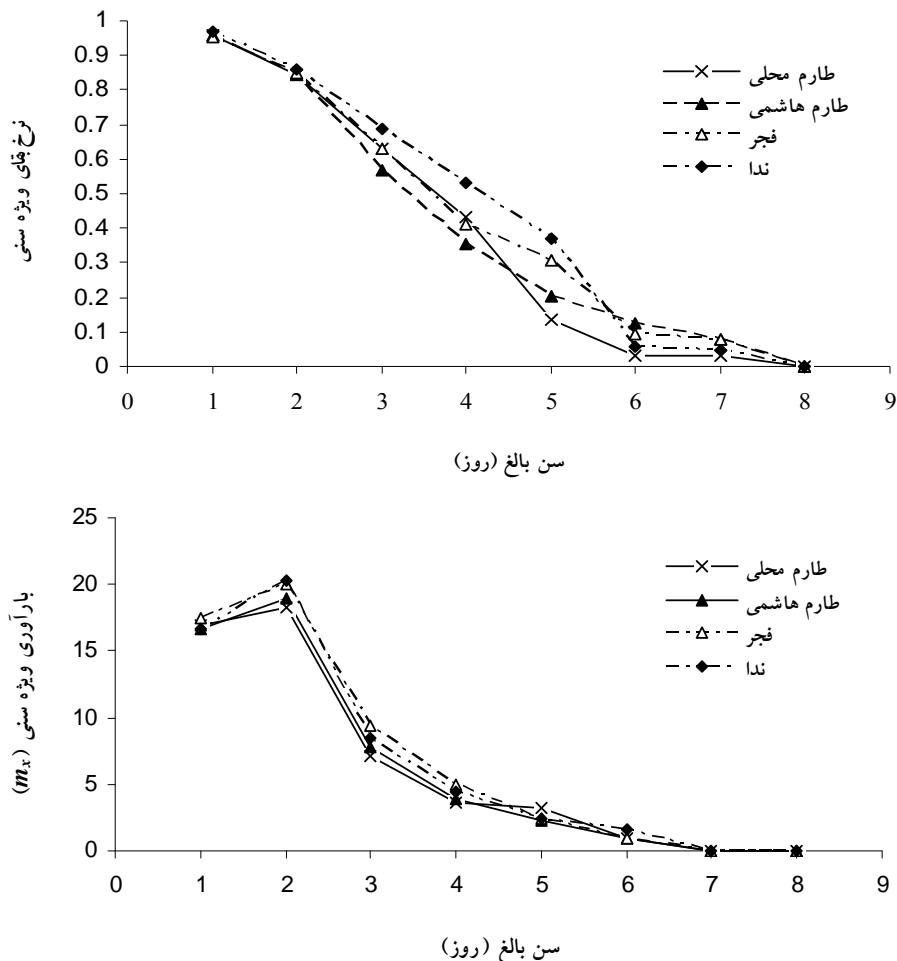
$$DT = \frac{\ln 2}{r} : \text{Doubling Time} = DT$$

مقادیر فراسنجه‌های یادشده طبق روش جک نایف (Maia et al., 2000) برآورده شد. در این راستا، مقادیر کاذب برای هر یک از فراسنجه‌ها با استفاده از نرم‌افزار SAS برآورده شد. تجزیه واریانس و به تبع آن گروه‌بندی و مقایسه میانگین‌های هر یک از فراسنجه‌های مورد بررسی روی ارقام مختلف برنج، با استفاده از آزمون دانکن با به کارگیری نرم‌افزار SPSS انجام گرفت. کلیه نمودارها با استفاده از نرم‌افزار Excel رسم شدند.

نتایج

الف) فراسنجه‌های جدول زندگی

براساس داده‌های ثبت شده در جدول زیستی ویژه سنی طبق روش (Carey, 1993)، نرخ بقا، احتمال بقا بین دو سن متولی، احتمال مرگ بین دو سن متولی، اختلاف

شکل ۱. مقایسه تغییرات بقا و وزن سنی (l_x) و بارآوری ویژه سنی (m_x) زنبور بالغ *Trichogramma brassicae* روی تخم‌های ساقه‌خوار برنج پرورش یافته در ارقام برنج مورد بررسی

احتمال بقا ارقام دیررس بیش از ارقام زودرس بود. بررسی فراسنجه‌های یادشده نشان داد که از روز اول تا چهارم که مقارن با بیشترین مقدار بارآوری نیز بود در ارقام دیررس فجر و ندا کمترین مقدار مرگومیر و بیشترین احتمال بقا مشاهده می‌شد. در روزهای پنجم، ششم و هفتم که آخرین افراد در هر کوهورت زنده بودند، احتمال مرگومیر در ارقام زودرس کاهش و در ارقام دیررس افزایش نشان داد. در این مرحله افزایش میزان مرگومیر و کاهش احتمال بقا به دلیل ایفا کردن نقش زاد و ولدی افراد بالغ در روزهای قبل نقش مهمی در ممانعت از رشد جمعیت نداشت.

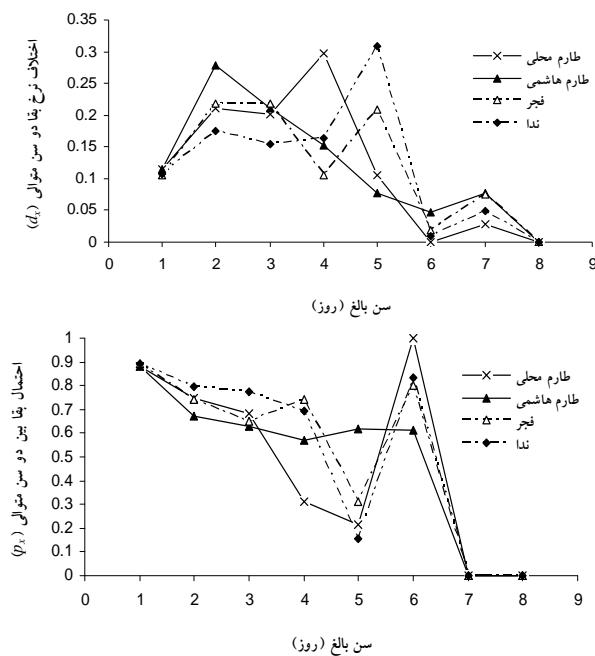
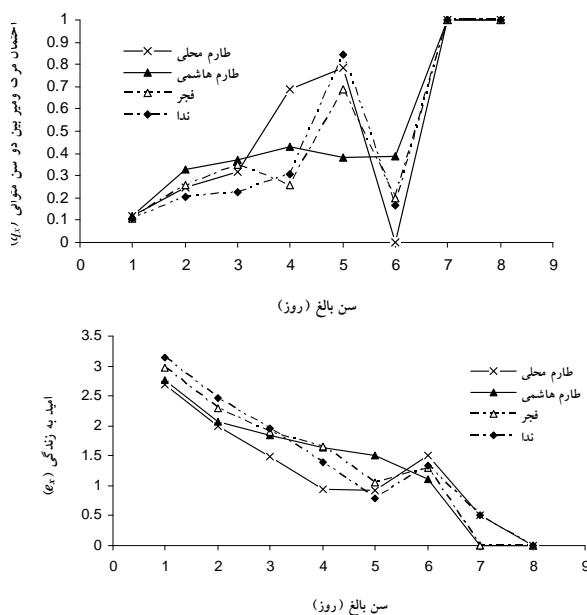
در بررسی اختلاف نرخ بقا در دو سن متوالی نیز مشخص شد، در رقیم دیررس ندا مقدار محاسبه شده برای

شکل ۲ مقادیر محاسبه شده برای تغییرات اختلاف نرخ بقا (d_x) در دو سن متوالی، احتمال بقا (p_x)، احتمال مرگ (q_x) و امید به زندگی (e_x) زنبور بالغ *Trichogramma brassicae* روی تخم‌های ساقه‌خوار برنج پرورش یافته در ارقام برنج مورد بررسی را نشان می‌دهد. براساس این یافته‌ها، مشاهده می‌شد که احتمال مرگومیر ویژه سنی حشرات بالغ از روز اول در تمامی ارقام برنج مورد مطالعه وجود دارد (شکل ۲). ولی محاسبه این فراسنجه‌ها نیز بیانگر این بود که مقدار احتمال مرگومیر زنبورهای بالغ پرورش یافته روی تخم‌های حاصل از پرورش ساقه‌خوار برنج روی ارقام دیررس کمتر از ارقام زودرس بود. در مورد احتمال بقا زنبور نیز عکس این موضوع صدق می‌کرد. بهنحوی که

سایر ارقام بهویژه ارقام زودرس طارم محلی و طارم هاشمی بیشترین مقدار عددی را دارا بود. در روز چهارم نیز در رقم دیررس فجر با مقدار عددی ۱/۶۶ بیشترین مقدار امید به زندگی مشاهده شد (شکل ۲). در کل این بررسی نیز مؤید برتری امید به زندگی در زنبورهایی بود که مراحل نابالغ خود را روی تخمهای ساقه‌خوارانی گذرانده بودند که روی ارقام دیررس مراحل رشد و نمو خود را طی کرده بودند. باید توجه داشت که افزایش امید به زندگی در ارقام زودرس در روزهای پایانی عمر زنبورها نیز بهدلیل برتری آنها نبوده، بلکه مرگ‌ومیر طبیعی زنبورهای پرورش‌یافته روی تخمهای ساقه‌خواران ارقام دیررس پس از ایفای نقش اکولوژیک خود (بالا بودن بارآوری ویژه سنی در روزهای اول آنها) بروز کاهش امید به زندگی را در این گروه از زنبورها در روزهای پایانی بهدلیل داشته است.

این فراسنجه در روزهای اول تا سوم در بین ارقام مورد بررسی با مقدار عددی به ترتیب ۰/۱۰۶، ۰/۱۷۴ و ۰/۱۵۴ کمترین مقدار بود. در روز چهارم نیز کمترین مقدار این فراسنجه مربوط به رقم دیررس فجر با مقدار عددی ۰/۱۰۵ بود. این موضوع بیانگر حفظ بقای کوهورت زنبور پرورش‌یافته روی تخمهای ساقه‌خوارانی بود که روی ارقام دیررس برنج مراحل رشد و نمو خود را گذرانده بودند. افزایش اختلاف نرخ بقا بین دو سن متوالی در روزهای بعد در ارقام دیررس بهدلیل رسیدن به اواخر دوره تخم‌ریزی در روند رشد جمعیت اثری نداشت. از سوی دیگر چون بررسی روی هر چهار رقم با تعداد ثابتی شروع شده بود، منطقی است که در کوهورت مربوط به ارقام دیررس نیز مرگ‌ومیر زنبورهای بالغ در روزهای پایانی بیشتر باشد.

امید به زندگی در رقم دیررس ندا با ۳/۱۴ (روز اول)، ۲/۴۷ (روز دوم) و ۱/۹۶ (روز سوم) در مقایسه با

شکل ۲. مقایسه تغییرات اختلاف نرخ بقای (d_x) دو سن متوالی، احتمال مرگ‌ومیر (q_x) و امید به زندگی (e_x) زنبور بالغ *Trichogramma brassicae* روی تخمهای ساقه‌خوار برنج در ارقام مورد بررسی

ذاتی افزایش جمعیت، نرخ متناهی افزایش جمعیت، میانگین مدت زمان لازم برای یک نسل و مدت زمان لازم برای دو برابر شدن جمعیت، ضمن پارازیتیسم و

ب) فراسنجه‌های رشد جمعیت در این پژوهش، پنج فراسنجه اصلی رشد جمعیت زنبور شامل نرخ خالص افزایش جمعیت، نرخ

زودرس طارم محلی، ۰/۴۴۲۵ نتاج ماده به ازای هر فرد ماده در روز تخمین زده شد (جدول ۱).

ب.۳. نرخ متناهی افزایش جمعیت (λ)

نرخ متناهی افزایش جمعیت زنبور *T. brassicae* نیز در سطح اطمینان بیش از ۹۵ درصد در زنبورهای پرورش یافته روی ساقه‌خواران برنج پرورش داده شده روی ارقام مختلف برنج از نظر آماری اختلاف معناداری داشتند (۰/۰۱۲، $df_t=3$, $df_e=378$, $f=3/71$, $P=0/012$) (جدول ۱). مقدار این فراسنجه نیز در ارقام دیررس فجر و ندا بیشتر از ارقام زودرس طارم محلی و طارم هاشمی بود. بهنحوی که بیشترین مقدار آن در رقم فجر (با مقدار عددی ۱/۵۷۲۰) و کمترین مقدار آن در رقم طارم محلی (با مقدار عددی ۱/۵۵۶۳) بود.

ب.۴. متوسط مدت زمان یک نسل (T)

مقدار عددی این فراسنجه که در واقع به آن مدت زمان لازم برای R_0 برابر شدن جمعیت می‌گویند، بین ارقام مختلف برنج مورد بررسی تفاوت معناداری در سطح اطمینان ۹۹ درصد داشت (۰/۰۰۰۱، $P<0/0001$, $f=11/59$, $df_t=3$, $df_e=378$, $f=11/59$) (جدول ۱). گروه‌بندی تیمارها در این بررسی نشان داد کمترین مقدادر این فراسنجه در ارقام زودرس طارم محلی و طارم هاشمی و رقم دیررس فجر بهدست آمده است و از نظر آماری اختلاف معناداری در سطح احتمال ۵ درصد ندارد. بیشترین مقدار متوسط مدت زمان یک نسل نیز در رقم ندا، ۸/۴۹۶ روز، برآورد شد (جدول ۱).

ب.۵. مدت زمان دو برابر شدن جمعیت (DT)

نتایج حاصل در خصوص مدت زمان لازم برای دو برابر شدن جمعیت زنبور تریکوگراما در ارقام مختلف برنج نیز حاکی از وجود اختلاف معنادار بین مقدادر این فراسنجه بین ارقام مورد ارزیابی در این پژوهش بود ($P<0/014$, $df_t=3$, $df_e=378$, $f=3/87$, $f=3/87$) (جدول ۱). بررسی‌های انجام‌گرفته در این مورد نشان داد کمترین مدت لازم برای دو برابر شدن جمعیت زنبور *T. brassicae* در ارقام مورد ارزیابی دیررس برنج و بیشترین مقدار آن در ارقام زودرس برنج بهدست آمده است (جدول ۱). این

تغذیه روی تخم‌های ساقه‌خواران برنج که از چهار رقم برنج (طارم محلی، طارم هاشمی، فجر و ندا) تغذیه کرده بودند، با روش جک-نایف تخمین زده شد. تجزیه واریانس و بهتی آن، براساس نتایج بهدست‌آمده، گروه‌بندی و مقایسه میانگین‌های هر یک از فراسنجه‌های مورد بررسی روی ارقام مختلف برنج، با استفاده از آزمون دانکن در سطح احتمال ۵ درصد انجام گرفت.

ب.۱. نرخ خالص افزایش جمعیت (R_0)

تجزیه واریانس مقادیر نرخ خالص افزایش جمعیت نشان داد، نرخ خالص تولیدمثل زنبور *T. brassicae* زمانی که تخم‌های ساقه‌خوار برنج مورد استفاده برای پارازیتیسم روی ارقام مختلفی پرورش یافته باشند، از نظر آماری در سطح احتمال یک درصد اختلاف معناداری دارند ($df_t=3$, $df_e=378$, $f=14/64$, $P<0/0001$). در همین راستا، نتایج آزمون دانکن نشان داد در سطح اطمینان ۹۵ درصد، مقدار نرخ خالص افزایش جمعیت زنبور پارازیتیزید زمانی که تخم‌های ساقه‌خواران روی ارقام دیررس (فجر و ندا) پرورش یافته‌اند، بیشتر از زمانی است که از تخم‌های ساقه‌خوارانی استفاده شود که رشد و نمو خود را روی ارقام زودرس (طارم محلی و طارم هاشمی) سپری کرده‌اند (جدول ۱). بیشترین مقدار برآورده شده برای این فراسنجه در رقم ندا، ۴۳/۳۴ نتاج ماده به ازای هر فرد ماده تازه‌متولدشده بود. در مقابل کمترین مقدار این فراسنجه در رقم زودرس طارم محلی، ۳۷/۶۴ نتاج ماده به ازای هر فرد تازه‌متولدشده، تخمین زده شد.

ب.۲. نرخ ذاتی افزایش جمعیت (r_m)

براساس تجزیه واریانس مشخص شد مقدار نرخ ذاتی افزایش جمعیت زنبور *T. brassicae* در حلقة سوم غذایی با تغییر رقم گیاه برنج (حلقة اول غذایی) از نظر آماری در سطح احتمال ۵ درصد دچار تغییر شده است ($df_t=3$, $df_e=378$, $f=3/60$, $P=0/014$). بیشترین مقدار برآورده شده برای این فراسنجه در رقم دیررس فجر، با مقدار عددی ۰/۴۵۲۴ نتاج ماده به ازای هر فرد ماده در روز بود. کمترین مقدار این فراسنجه نیز در رقم

دیررس است.

موضوع نیز بیانگر بهتر بودن شرایط برای فعالیت زنبور مجموعت آن در مزارع برنج ارقام *T. brassicae* و افزایش جمعیت آن در تاخیم ساقه‌خوار

جدول ۱. میانگین (\pm خطای استاندارد) فراسنجه‌های اصلی رشد جمعیت زنبور *Trichogramma brassicae* روی تخم ساقه‌خوار پرورش‌بافته روی ارقام مختلف برنج

فراسنجه‌های رشد جمعیت				نرخ خالص تولید مثل (نتاج ماده/ماده/نسل)	ارقام مورد بررسی
مدت زمان دوبرابر شدن	نرخ متابه افزایش جمعیت	نرخ ذاتی افزایش جمعیت	(نتاج ماده/نسل)		
۱/۵۷۱ \pm ۰.۷ ^b	۸/۱۷۷ \pm ۰.۲۹ ^a	۱/۵۵۶ \pm ۰.۰۳ ^b	۰/۴۴۲ \pm ۰.۰۲ ^b	۳۷/۶۴۳ \pm ۰.۷۸۷ ^b	طرام محلی
۱/۵۵۷ \pm ۰.۷ ^b	۸/۱۷۷ \pm ۰.۳۵ ^a	۱/۵۶۱ \pm ۰.۰۳ ^b	۰/۴۴۵ \pm ۰.۰۲ ^b	۳۷/۹۴۷ \pm ۰.۸۱ ^b	طرام هاشمی
۱/۵۳۲ \pm ۰.۰۶ ^a	۸/۲۸۱ \pm ۰.۳۶ ^a	۱/۵۷۲ \pm ۰.۰۲ ^a	۰/۴۵۲ \pm ۰.۰۱ ^a	۴۲/۴۲۰ \pm ۰.۷۶۱ ^a	فجر
۱/۵۵۳ \pm ۰.۱۱ ^{ab}	۸/۴۹۷ \pm ۰.۶۶ ^b	۱/۵۶۴ \pm ۰.۰۴ ^{ab}	۰/۴۴۷ \pm ۰.۰۳ ^{ab}	۴۳/۳۳۹ \pm ۰.۷۲۳ ^a	ندا

در هر ستون مقادیر میانگین‌های ذکر شده برای هر یک از فراسنجه‌های رشد جمعیت که دارای حروف مشابهی هستند، براساس آزمون دانکن، از نظر آماری در سطح احتمال ۵ درصد اختلاف معناداری ندارند.

نرخ خالص تولید مثل Pratissoli & Parra (2000a)

(R_0) دو گونه زنبور پارازیتوبئید *Trichogramma acacioi* و *Trichogramma pretiosum* را در ۵ دمای ثابت ۱۵، ۲۰، ۲۵، ۳۰، ۳۵ درجه سلسیوس بررسی کرده بودند. براساس بررسی یادشده، در گونه اول (*T. pretiosum*) در هر یک از دماهای مورد بررسی، مقدار ۵۴/۹۷، ۳۱/۵۳، ۳۹/۴۶، ۱۳/۹۸ نرخ فراسنجه بهتریب نتاج ماده/نسل، ۵/۱۱ و ۱۵/۵۴ نتاج ماده/نسل و در گونه دوم ۱۱/۸۵ و ۱۱/۸۵ نتاج ماده/نسل و ۹/۳۶، ۲۰/۴۲، ۲۰/۶۴، ۶۲/۸۹ نتاج ماده/نسل نسبت به تاخیم ساقه‌خواران برنج (Dadpour Moghanlo 2002) مقدار نرخ خالص تولیدمثل زنبور *T. pintoi* را روی شبپره هندی آرد ۴۵/۳۰ و روی بید غلات ۴۵/۶۸ نتاج ماده/نسل مقدار ۳۷/۶۳ نتاج ماده/نسل محاسبه شد. در بررسی‌های Haghani (2002) نرخ خالص تولیدمثل زنبور *T. embryophagum* روی تخم *Ephestia kuehniella* شبپره آرد، *C. cerealella* ماده/نسل بود و مقدار این فراسنجه روی بید غلات ۴۷/۸۸ نتاج ماده/نسل مقدار بود. براساس بررسی‌های Dr. Iranipour et al. (2009) نرخ خالص تولیدمثل *E. kuehniella* در نسل‌های ۱ و ۲ بهتریب ۴۰/۰۷ و ۵۰/۷۶ نتاج ماده/نسل در *Plodia interpunctella* و روی تخم *T. brassicae* در نسل‌های ۱ و ۲ بهتریب ۲۲/۲۸ و ۱۷/۰۵ نتاج ماده/نسل گزارش شده است. در پژوهش حاضر در دمای نسل ۲۷±۱ درجه سلسیوس، نرخ خالص تولیدمثل زنبور روی تخم ساقه‌خواران برنج پرورش‌بافته روی دو رقم زودرس طارم محلی و طارم هاشمی برنج بهتریب ۳۷/۹۵.

توجه به فراسنجه‌های متوسط مدت زمان طول یک نسل و مدت زمان لازم برای دو برابر شدن جمعیت زنبور تریکوگرامی مورد بررسی نشان می‌دهد که با وجود طولانی تر شدن متوسط مدت زمان لازم برای یک نسل، مدت زمان لازم برای دو برابر شدن جمعیت زنبور تریکوگراما در ارقام دیررس بهدلیل افزایش باروری و کاهش نرخ مرگ و افزایش نرخ بقا، کمتر از ارقام زودرس است.

بحث

در این پژوهش فراسنجه‌های جدول زندگی و رشد جمعیت زنبور پارازیتوبئید *T. brassicae* روی تخم‌های ساقه‌خواران برنج که با تغذیه از ارقام زودرس (طارم محلی و طارم هاشمی) و ارقام دیررس (فجر و ندا) برنج دوره رشد و نمو لاروی خود را سپری کرده بودند، بررسی و ارزیابی شدند. بررسی تأثیر تغییر حلقة غذایی اول بر فراسنجه‌های زیستی و جمعیتی حلقة سوم غذایی زنبور تریکوگراما اولین بار در این پژوهش انجام گرفته است. از نظر بررسی تأثیر ارقام مختلف گیاهان موجود در حلقة اول غذایی بر فراسنجه‌های تولیدمثلی زنبور *T. brassicae* در بررسی منابع اطلاعاتی یافت نشد. ولی در گذشته، تأثیرات تغییر حلقة غذایی دوم (میزان پارازیتوبئید) بر حلقة سوم زنجیره غذایی، حتی استفاده از میزان‌های مصنوعی به جای میزان‌های طبیعی توسط پژوهشگران زیادی بررسی شده بود (Dadpour, 2002; Haghani, 2002; Shirazi, 2004; Moghanlo, 2002; Roriz et al., 2006).

نتاج ماده/ ماده/ روز به دست آورد. در پژوهش دیگری (Iranipour *et al.* 2009) نرخ ذاتی افزایش جمعیت زنبور *T. brassicae* را در تخم *A. Kuehniella* نسل‌های ۱ و ۲ به ترتیب ۰/۲۸۷ و ۰/۲۹۵ نتاج ماده/ ماده/ روز و در تخم *P. interpunctella* در نسل‌های ۱ و ۲ به ترتیب ۰/۲۱۸ و ۰/۲۰۹ نتاج ماده/ ماده/ روز محاسبه کردند. در پژوهش حاضر نرخ رشد ذاتی افزایش جمعیت زنبور مورد بررسی روی تخم ساقه‌خواران برنج پرورش‌یافته روی ارقام زودرس طارم محلی و طارم هاشمی به ترتیب ۰/۴۴۲ و ۰/۴۴۵ نتاج ماده/ ماده/ روز و در ارقام دیررس فجر و ندا به ترتیب ۰/۴۵۲ و ۰/۴۴۷ نتاج ماده/ ماده/ روز تخمین زده شد. مقادیر به دست آمده برای نرخ رشد ذاتی افزایش جمعیت در گونه‌های مختلف زنبور تریکوگراما در پژوهش‌های یادشده، کمتر از مقادیر محاسبه شده در این بررسی بودند. این اختلاف ممکن است به دلیل نوع میزان زنبور مورد استفاده برای پارازیتیسم زنبور باشد. از آنجا که در این پژوهش برای اولین بار از تخم ساقه‌خوار برنج به عنوان میزان زنبور پارازیتوبئید و سوش بومی زنبور تریکوگرامای جمع‌آوری شده از مزارع برنج استان مازندران استفاده شد، تصور می‌شود، همین دلایل موجب افزایش نرخ ذاتی افزایش جمعیت زنبور شده است.

در مورد سایر فراسنجه‌های رشد جمعیت زنبور *T. brassicae* مانند مدت زمان لازم برای دو برابر شدن جمعیت (*DT*) و مدت زمان لازم برای R_0 برابر شدن جمعیت (*T*) و نرخ متابه افزایش جمعیت (λ) نیز اختلاف معناداری از نظر آماری بین زنبورهای پرورش‌یافته روی ارقام مختلف برنج مشاهده شد که این موضوع بین ارقام زودرس و دیررس برنج از نمود بیشتری برخوردار بود. به طور کلی در این بررسی مشخص شد، ارقام دیررس با تأثیر روی ساقه‌خوار برنج در حلقه دوم غذایی، موجب بهبود ویژگی‌های زیستی زنبور و رشد جمعیت زنبور پارازیتوبئید در حلقه سوم غذایی می‌شوند. این موضوع ممکن است به دلیل امکان ذخیره بیشتر مواد نیتروژنی مورد استفاده در تولید ترکیبات پروتئینی لازم برای تولید تخم‌های زنبور پارازیتوبئید در ارقام دیررس حادث شده باشد. بر این اساس می‌توان انتظار داشت کنترل بیولوژیک ساقه‌خوار

و نرخ ۳۷/۶۴ نتاج ماده/ ماده/ نسل و در دو رقم دیررس فجر محاسبه شد که تا حدود زیادی به نتایج پژوهشگران قبلی نزدیک است. تفاوت‌های مشاهده شده ممکن است به دلیل اختلاف گونه و نژاد زنبورهای مورد بررسی، تفاوت در تخم‌های میزان‌های مورد استفاده برای پرورش حادث شده باشد. چنانکه در بررسی حاضر نیز مشخص شد تفاوت در ارقام مختلف میزان‌های گیاهی در حلقه اول غذایی می‌تواند در مقدار فراسنجه‌های جدول زیستی و رشد جمعیت در حلقه سوم غذایی تفاوت معنادار در سطوح قابل قبول آماری ایجاد کند.

Haile & Hassan (1999) نرخ ذاتی افزایش جمعیت زنبورهای پارازیتوبئید *Trichogramma sp. near T. bournieri* و *mwanzae* Schulten & Feijen Pintureae & Babault را در دمای ۲۵ درجه سلسیوس روی تخم‌های بید غلات به ترتیب ۰/۳۰۹ و ۰/۳۰۵ نتاج ماده/ ماده/ روز تعیین کردند. همین‌طور & Parra & Pratissoli (2000a) مقدار نرخ ذاتی افزایش جمعیت دو گونه *T. acacioi* و *T. pretiosum* را در ۵ دمای ثابت ۱۵، ۲۰، ۲۵، ۳۰، ۳۵ درجه سلسیوس محاسبه کردند، براساس برآورد انجام گرفته در این پژوهش، در گونه اول (*T. pretiosum*) در هر یک از دماهای یادشده، مقدار عددی نرخ ذاتی افزایش جمعیت به ترتیب ۰/۰۵ و ۰/۲۱، ۰/۳۶ و ۰/۴۷، ۰/۳۲ نتاج ماده/ ماده/ روز و در گونه دوم (*T. acacioi*) به ترتیب ۰/۰۵، ۰/۲۲، ۰/۳۵، ۰/۳۴ و ۰/۳۰ نتاج ماده/ ماده/ روز بود. در پژوهش دیگری Pratissoli & Parra (2000b) نرخ ذاتی افزایش جمعیت زنبور *T. pretiosum* را در دمای ۲۵ درجه سلسیوس روی *Phythorimeae operculella* (Zeller) و *Tuta absoluta* (Meyrick) تخم *S. cerealella* و *Epehestia kuehniella* (Zeller) را در تخم بید غلات و بید آرد (Zeller) و بید آرد (*Epehestia kuehniella*) به ترتیب ۰/۳۳ و ۰/۳۱ نتاج ماده/ ماده/ روز محاسبه کردند. Haghani (2002) نرخ ذاتی افزایش جمعیت زنبور *T. embryophagum* را (*Epehestia kuehniella*) به ترتیب ۰/۲۱ و ۰/۲۳ نتاج ماده/ ماده/ روز محاسبه کرد. Dadpour Moghanlo (2002) نرخ ذاتی افزایش جمعیت زنبور *T. pintoi* را روی تخم *Plodia interpunctella* (Hubner) شب پره هندی آرد (Plodia interpunctella (Hubner)) به ترتیب ۰/۲۸۱ نتاج ماده/ ماده/ روز و روی بید غلات ۰/۲۵۷

زیستی و جمعیتی موجودات زنده حلقه سوم غذایی را به طور معناداری متأثر کند. این موضوع زمانی اهمیت بیشتری می‌یابد که حلقه سوم غذایی شامل یک دشمن طبیعی آفات گیاهی باشد.

برنج با استفاده از زنبور تریکوگراما در ارقام دیررس برنج نسبت به ارقام زودرس برنج از کارایی بیشتری برخوردار باشد. هرچند این موضوع باید در شرایط مزرعه‌ای نیز بررسی شود. این پژوهش مشخص کرد تغییر در ارقام گیاهی در حلقه اول غذایی می‌تواند فراسنجه‌های مهم

REFERENCES

1. Carey, J.R. (1993). *Applied demography for biologists, with special emphasis on insects*. Oxford University Press, New York, USA.
2. DadpourMoghanlo, H. (2002). *An investigation on the host-parasitoid system between Trichogrammapintoi (Voegele) and the Mediterranean flour and angoumois grain moth, in laboratory conditions*. M.Sc. Thesis. TarbiatModares University, Iran. (In Farsi).
3. Haghani, M. (2002). *Investigation on demography and behavior of Trichogrammaemberyophagum (Hym.,Trichogrammatidae) on laboratory hosts*. M.Sc.Thesis. TarbiatModares University, Iran. (In Farsi).
4. Haile, A.T. & Hassan, S.A. (1999). Life table parameters of two Kenyan locally occurring *Trichogramma* species. Available online at <http://www.bba.de/abstracts/htm>.
5. Hassan, S.A. (1990). A simple method to select effective *Trichogramma* strain for use in biological control. In E. Wajenberg & S.B. Vinson (Eds.), *Trichogramma and other egg parasitoids*. (pp. 201-204). CAB International.
6. Iranipour, S. Farazmand, A. Saber, M. & MashhadiJafarloo, M. (2009). Demography and life history of egg parasitoid, *Trichogrammabrassicae*, on two moths *Anagastakuehniella* and *Plodianterpunctella* in the laboratory. *Journal of InsectScience*, 51 (9), 1-8.
7. Karimian, Z. (1999). *Biology and ecology of parasitoid wasp, Trichogrammabrassicae in rice paddy of Guilan province*. M.Sc. Thesis. Guilan University, Iran. (In Farsi).
8. Knutson, A. (1998). *The Trichogramma manual*. Agricultural Communication, Texas A&M University System, USA.
9. Li, Y.L. (1994). Worldwide use of *Trichogramma* for biological control on different crops: A survey, In E.,Wajenberg, & S.A. Hassan(Eds.), *Biological control with egg parasitoid*, (pp. 37-51). CAB International.
10. Maia, A.H.N., Luiz, A.J.B. & Campanholo,C. (2000). Statistical inference on associated fertility life table parameters using Jackknife technique: Computational Aspects. *Journal of Economic Entomology*. 93, 511-518.
11. Okhovvat, M. & Vakili, D. (1997). *Rice (Cultivation, Management and Harvesting)*(1sted.)Farabi Publication, Tehran, Iran.
12. Pratiissoli, D. & Parra, J.R.P. (2000a). Desenvolvimento e exigências termicas de *Trichogrammapretiosum*Riley, criado sem duas tracas do tomateiro. *PesquisaAgropecuariaBrasileira*. 35, 1281-1288.
13. Pratiissoli, D. & Parra, J.R.P. (2000b). Fertility life table of *Trichogrammapretiosum* (Hym.,Trichogrammatidae) in eggs of *Tutaabsoluta* and *Phthorimaeaoperculella*(Lep., Gelechiidae) at different temperatures. *Journal of Applied Entomology*, 124, 339-342.
14. Roriz, V., Oliveira, L. & Garcia, P. (2006). Host suitability and preference studies *Trichogrammacordubensis* (Hymenoptera: Trichogrammatidae). *Biological Control*, 36, 331-336.
15. Schmidt, M.J. (1994). Host recognition and acceptance by *Trichogramma*, In: E.,Wajenberg & S.A. Hassan, (Eds.), *Biological control with egg parasitoid*. (pp. 165-200). CAB International.
16. Shirazi, J. (2004). Effect of factitious host *Corcyra cephalonica* (St.) and natural host *Helicoverpaarmigera* (Hub.) eggs on some important biological characters of *Trichogrammachilonis* Ishii (Hymenoptera: Trichogrammatidae). In: Proceding of the 16th Iranian Pant Protection Congress, 28 Aug.-1 Sept., Tabriz University, Iran, p. 14.
17. Shodjaei, M., Ostovan, H., Khodaman, A. & Hosseini, M. (1998). Research on species of beneficial wasp, *Trichogramma* spp. (Trichogrammatidae) and providing suitable conditions for their mass rearing in laboratory rearing. *Journal of Agriculture Science*, 15-16. (In Farsi).
18. Smith, S.M. (1996). Biologicalcontrol with *Trichogramma*: advances, successes, and potential of their use. *Annual Review of Entomology*, 41, 375-406.
19. Sorokina, A.P. (1999). Trophic links of species of the genus *Trichogramma* West. (Hym. Trichogrammatidae) of the world fauna. *Entomological Review*, 79, 125-132.